

РЕШЕНИЕ

№ 4345

гр. София, 31.07.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, ХХ КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 03.07.2020 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Стефан Станчев

ЧЛЕНОВЕ: Миглена Недева

Боряна Бороджиева

при участието на секретаря Клавдия Дали и при участието на прокурора Милен Ютеров, като разгледа дело номер **4114** по описа за **2020** година докладвано от съдия Стефан Станчев, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 – чл. 228 от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/, във връзка с чл. 63, ал. 1 от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/.

Образувано е по касационна жалба на Министерство на земеделието, храните и горите против Решение № 12457/15.01.2020 година, постановено по нах дело № 11827/2019 година по описа на СРС,НО/99 с което е отменено наказателно постановление № НП – 126/02.05.2019 година, издадено от министъра на земеделието, храните и горите, с което на основание чл. 41, ал. 3, във връзка с ал. 1, т. 1 и 2 от Закона за опазване на земеделските земи /ЗОЗЗ/ на [фирма] е наложена имуществена санкция в размер на 1 000 лева.

Наведени са оплаквания за незаконосъобразност на обжалваното решение, поради неправилно приложение на материалния закон. Касаторът счита, че районният съд неправилно е приел, че не следва да се ангажира административно наказателната отговорност на санкционираното лице. Касаторът изтъква довод, че следва разширително да се приеме, че ответникът ползва замаделска земя, без да е променил предназначението ѝ в друго. За касатора, отсъствието на предпоставката за промяна предназначението на земята, дори с ползването на постройките изтрадени върху нея, в категорията ѝ на замаделска земя, налага да се наложи санкция за нарушение по реда на чл. 3, ал. 2 от ППЗОЗЗ вр. чл. 2, ал. 1 от ЗОЗЗ. Моли съда да

отмени обжалваното решение и да постанови друго, с което да потвърди наказателното постановление.

Ответникът по касационната жалба, поддържа становище в даден по касационната жалба отговор за неоснователност на жалбата, искането е да се остави в сила решението на СРС и да се присъдят разноски.

Представителят на СГП предлага да се остави в сила обжалваното решение на СРС, поради неоснователност на касационната жалба.

XX касационен състав на АССГ, в настоящия състав, като прецени процесуалните предпоставки за допустимост, взе предвид становищата на страните, обсъди събраните по делото доказателства и при съобразяване обхвата на съдебен контрол съгласно чл. 218 от АПК и чл. 220 от АПК, намери следното:

Касационната жалба е подадена в срока по чл. 211, ал. 1 от АПК, от лице по чл. 210, ал. 1 от АПК, за което решението е неблагоприятно и срещу подлежащ на касационно обжалване съдебен акт, поради което е процесуално допустима.

Разгледана по същество е неоснователна по следните съображения:

Настоящият касационен състав намира, че обжалваното решение е постановено от компетентен съд, в рамките на правомощията му, след сезиране с допустима жалба, поради което е валидно и допустимо. Същото е и правилно, по следните съображения: Решаващият съд е събрал гласни и писмени доказателства, относими към всички факти, предмет на доказване по делото. Изводите са формирани при спазване принципите на чл. 13 и чл. 14 от НПК, във връзка с чл. 84 от ЗАНН, след обективно, всестранно и пълно обсъждане на приобщения доказателствен материал в неговата съвкупност. При разглеждането на делото не са допуснати съществени нарушения на процесуалните правила и законът е приложен правилно.

Съответстващ на установената фактическа обстановка и обоснован е изводът на Районен съд за липсата на законово основание за ангажиране административно наказателната отговорност на ответника. В обжалваното съдебно решение, е направен подробен и законосъобразен анализ на това, че при наличните констатации от АНО е неправилно, граничещо с незаконосъобразност съждението, че ответникът ползва земеделска земя, дори без да се коментира, какво може и какво ползва последния – самосрутващи се сгради, придобити по оригинален способ. Първо въпросните сгради са построени по време, когато ПИ не е собствен на наказаното дружество, нещо повече, дори към дата на построяването им, този правен субект не съществува в правния мир. На второ място, сградите са напълно законни, доколкото същите са описани в АЧДС, а на трето място сградите са били с определено предназначение и характеристики, във връзка с дейността на вече несъществуващо ТКЗС. Съдът е отчел и трансформацията на правото на собственост от построяване на сградите до издаване на НП. Решаващ мотив е, че ответникът никога не е придобил земята, независимо от искането до администрацията на касатора.

Видно от изнесената в АУАН и НП фактическа обстановка, административно-наказващият орган претендира, че към датата на проверката от служители на контролния орган дружеството използва земеделска земя за неземеделски нужди без да има разрешение за промяна предназначението на земята, като това "използване" не се конкретизира – да е извършвана дейност различна от земеделска, да е извършвано незаконно строителство и т.н. При даденото от обективна страна описание на нарушението, следва да се приеме, че използването на земеделската земя за неземеделски нужди от дружеството се изразява в стопанисване

на законно придобити сгради, които са същесували на място, а на по силно основание, липсата на конкретизирани действия, правилно отбелязано от СРС, от които да се направи законосъобразен извод, че се ползва земя не по предназначение/без промяна на същото, лишава дейността на АНО от законосъобразно проведена процедура по съставяне на АУАН и издаване на НП.

Правилно въззивният съд приема, че изпълнителното деяние е "използване на земеделска земя не по предназначение и без промяна на същото", че то конкретно се осъществява чрез наличие /ползване/ на строеж/сгради. Видно от обективизираните факти в наказателното постановление, органът претендира, че незаконното използване на земеделската земя от страна на дружеството, се осъществява чрез ползване на земеделска земя без да се промени предназначението ѝ. Няма как да му се вменява нещо, което обективно не е възможно да се осъществи от посоченото лице към период 1986 – 1993 г. Да, въпросните сгради вероятно са изградени в този период, когато не е в сила ЗООЗ /обн. ДВ бр.35 от 24.04.1996 г./ но това не е резултат на дейност от страна на наказаното дружество, което само придобива в собственост въпросната сграда и то едва през 2008 г., придобивайки ги по реда на изпълнително производство чрез възлагането им и които сгради са били в активите на търговско дружество с държавно участие.

С даденото в НП описание на нарушението от обективна страна се претендира, че към датата на съставяне на АУАН е налице използване на земеделска земя за неземеделски нужди, без да е променено нейното предназначение, чрез извършено през 1986-1993 г. постоянство на сгради.

За пълнота на изложението и с оглед изричните доводи в тази насока в касационната жалба на наказаното дружество, настоящата инстанция намира, че следва да посочи и следното: съществено значение за спора има установеното, че и към 1996 г. по силата на закон е било допустимо изграждане в земеделска земя на сграда/и с посочено предназначение и характеристика, поради което към датата на нарушение ползването на същата не е в нарушение и на сега действащите норми от ЗОЗЗ, вкл. и на чл. 3, ал.2 от ППЗОЗЗ, поради което неправилно дружеството е санкционирано на осн. чл. 41, ал.1, т.2 от ЗОЗЗ.

Ето защо и по така изведените фактически и правни изводи и доводи, касационната инстанция изцяло споделя изводите на СРС, като законосъобразни довели до отмяна на законосъобразното наказателно постановление на Министъра на земеделието и храните. Настоящият съдебен състав изцяло споделя мотивите на въззивния съд, който са го мотивирали да отмени наложеното административно наказание, като не счита за необходимо да ги излага повторно в мотивите на настоящето решение, като само отбелязва, че липсата на надлежно описание на нарушението и обстоятелството, че не се установява по безспорен начин да е извършено описаното нарушение, са достатъчно основание за отмяна на наложената глоба.

Настоящият съдебен състав установява в рамките на служебна проверка по чл. 218 АПК, че атакуваното съдебно решение е валидно, допустимо и в съответствие с приложимия материален закон. На основание изложеното, касационната инстанция намери жалбата за неоснователна. Обжалваното решение е законосъобразно и обосновано и следва да остане в сила предвид

В полза на ответника следва да се присъдят направените пред тази инстанция разноски за адв. възнаграждение в размер на 400 лева

Водим от горното ХХ касационен състав на АССГ

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 12457/15.01.2020 година, постановено по нах дело № 11827/2019 година по описа на СРС,НО/99.

ОСЪЖДА Министерство на земеделието, храните и горите да заплати на [фирма], ЕИК[ЕИК] сумата 400 /четиристотин/ лева разноси в касационното производство пред АССТ.

Решението е окончателно.

Председател

Членове 1.

2.